LUCRĂRI NOI ÎN BIBLIOTECA DE ÎMPRUMUT A UNIUNII

Carmen Petra — Basacopol — *Concert pentru orchestră de coarde*, op. 49 ;
Marina Vlad — *Imagini*, pentru orchestră de coarde;
Ulpiu Vlad — *Vise II*, pentru orchestră de coarde ;
Adalbert Winkler — *Rădăcini*, variațiuni pentru orchestră : 2+1, 2+1, 2+1, 2+1 ; 4,4,3,1 ; *perc. I :* Tamb. picc., bongos ; *perc. II :* trgl., gr. c., sil. ; *Perc. III :* w-blok, T-Tom, ptti., camp. ; timp. ; arpa, pf. ; corzi.

OASPEȚI DE PESTE HOTARE

HENRY SCHUMACHER, Secretar al Consiliului Internațional al Societăților Muzicale (CISM) și al Societății „Grand Duc Adolphe" din Luxemburg ne-a vizitat țara între 16—18 iunie, cu care prilej a conferit Uniunii compozitorilor o medalie cu efigia Marelui Duce Adolphe și a înmînat distincții dirijorilor Marin Costantin și Claudiu Negulescu pentru merite deosebite în activitatea de colaborare culturală între cele două țări.

★

La Festvalul Muzicii de cameră de la Brașov au participat compozitorii sovietici Vitautas Barkauskas, Margarita Kesareva și Armenak Shahbagian.

PREZENȚE ROMÂNEȘTI

La Festivalul Internațional și Concursul „Piotr Ilici Ceaikovski" de la Moscova au participat, din partea țării noastre, compozitorul ION DUMITRESCU și pianista ILINCA DUMITRESCU.

Noutăți electrecord

Tinereții de spirit, fecundității pilduitoare care caracterizează și în prezent activitatea creatoare a aproape nonogenarului maestru Ludovic Feldman le este dedicat discul ce cuprinde *Poemul concertant pentru vioară și orchestră, Cvintetul nr. 2 pentru vioară, violă, violoncel, clarinet și pian*, și piesa *„În memoriam"*. Poemul concertant pentru vioară și orchestră reprezintă mesajul de recunoștință al compozitorului adresat unui dascăl, îndrumător în arta arcușului din anii tinereții, marele violonist concertist și pedagog Franticek Ondricek, profesor la Conservatorul din Viena. „Interpretul poemului — notează compozitorul în prezentare — trebuie să se afle în posesia unei facultăți deosebite de expresivitate dar și a unei virtuozități la foarte mare înălțime". Este într-adevăr esența meandrelor de sugestie sonoră profundă ale lucrării, alternînd pasajele lirice — îndeosebi adresate protagonistului — cu momentele de dramatism ale tutti-ului orchestral; un opus din primii ani de creație ai muzicianului — 1950. Interpretează orchestra simfonică a Filarmonicii din Ploiești condusă de Horia Andreescu, solist Daniel Podlovski.

Reper de care îl separă aproape trei decenii, Cvintetul nr. 2 a fost scris în 1977 și este dedicat formației camerale „Musica Nova", prestigios ansamblu de renume internațional care a cucerit chiar în anul compunerii primul premiu al concursului „Cîntarea României" Cvintetul este în egală măsură o creație artistică închegată, cu finalitate expresivă definită și un studiu de expresii, de modalități de împlinire a acestui deziderat, îndemn adresat atît interpreților cît și ascultătorilor, cu mare mobilitate și vivacitate în stil.

„In memoriam" este o partitură inspirată de conținutul, de însăși existența și motivarea cunoscutului „Jurnal" al Annei Frank și este consacrată memoriei acestei „renumite și admirabile" eroine, cum afirmă autorul. Prezent aluziv în „Poemul concertant" și episodic în „Cvintet", *expresionismul* își găsește un foarte adaptat loc de existență în „În memoriam", în melodica dramatică, în accentele tragice ale ansamblului, în armonia care dă glas succesiv straniului impresiei sau anxietății paroxistice, cu ilustrativă putere a imagisticii muzicale. Interpretează Orchestra de studio a Radioteleviziunii Române dirijată de Ludovic Bacs. Cu multă căldură compozitorul Doru Popovici consemnează aspecte ale personalității muzicianului și omului Ludovic Feldman în prezentarea succintă. Cota de catalog a discului ST-ECE 01864.

Următorul indice de catalog Electrecord ST-ECE 01865 — reunește trei creații ale unui muzician dispărut dintre noi în plină ascensiune a capacităților sale de creator, după ce abia a dat măsura ingeniozității, forței de a naște, de a crește, de a exprima *muzica :* Liviu Glodeanu. *„Ulysse", poem pentru voce și orchestră*, opus 20, pe versuri de Mihai Ungureanu, este o reconstituire, oscilînd între spiritual și sentimental a simbolului eroului grec, o transpunere peste timp a permanenței ideii pe care o reprezintă, a țintei supreme a peregrinărilor sale mitologice. O demonstrație elocventă pentru puterea de convingere a artistului cu chemare autentică, pentru care pendularea între modal, serial și tonal reprezintă numai calea, modul de comunicare. Interpretează Orchestra simfonică a Filarmonicii din Cluj-Napoca condusă de Emil Simon. Solistă soprana Iulia Varady.

„Melopee", pentru flaut și bandă magnetică este de fapt amplificarea posibilităților de comunicare sonoră strict melodice ale instrumentului prin posibilitățile de suprapunere oferită de bandă, care conduce la polifonii, heterofonii și — poate în subsidiar — armonii ale unui timbru unic, ce se compun într-o lucrare cu rezonanțe camerale — ca efect, ca atmosferă — de caldă intimitate a expresiei.

Daniel Podlovski este protagonistul *Concertului pentru vioară și orchestră* acompaniat de orchestra

https://biblioteca-digitala.ro

simfonică a Filarmonicii „Banatul" din Timișoara, dirijată de Remus Georgescu. Concertul demonstrează cu pregnanță personalitatea autorului său, deși acesta nu împlinise pe atunci (1966) nici trei decenii. Dovadă dialogul — de la coeziune pînă la confruntare — între solist și orchestră, care par a fi susținute de argumente structurale, stilistice diferite interesul permanent viu pe care îl trezește curgerea evenimentelor sonore... De subliniat pertinența prezentării muzicologului Constantin Drăgoi și grafica evocatoare a Wandei Mihuleac.

Între numeroasele apariții discografice dedicate unor soliști ai scenelor noastre lirice consemnăm înregistrarea ST-ECE 01935 care o are ca protagonistă pe soprana Sanda Șandru. Impusă semnificativ în viața muzicală în cursul ultimelor stagiuni Sanda Șandru a colaborat cu mai multe filarmonici din țară, și alte instituții cu profil cultural, a participat la festivaluri și alte manifestări din țară și de peste hotare, s-a afirmat deopotrivă la Opera Română și în turneele efectuate în R. D. Germană și Spania. Un aspect repertorial demn de menționat în activitatea sopranei Sandra Șandru este disponibilitatea largă pe care o manifestă — în afara genului liric — pentru domeniul cameral — lied — și vocal-simfonic — cantată, oratoriu. Despre evoluțiile din turnee ale Sandei Șandru presa de specialitate din R. D. Germană consemna de pildă: „Ceea ce cucerește — dincolo de voce și muzicalitate — este profunda seriozitate, modestia, intonația sigură, bogăția de culori și nuanțe de care dispune și minunata artă a frazării" ; criticii din Spania afirmă „ o voce excelentă de soprană cu accente dramatice, un timbru generos, clar, vibrant în acute și surprinzător în grav. O mare muzicalitate alăturată unei voci conduse cu o tehnică perfectă", „o voce care ne încîntă pînă la înfiorare, un stil și o capacitate expresivă care ne-au entuziasmat profund". Laureată a Colegiului criticilor muzicali de pe lîngă Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică pe anul 1980, Sanda Șandru reprezintă o certă valoare artistică a cărei dovadă o poate face între altele și discul de față, înscris predilect în repertoriul italian — Verdi, Puccini — dar prezentînd deopotrivă zone mai puțin abordate la noi și în general : Verdi (Attila, Forța destinului), Puccini (Madame Butterfly, Manon Lescaut, Gianni Schichi), De Falla (Vita Breve), Ceaikovski (Evgheni Oneghin), Bizet (Pescuitorii de perle), Charpentier (Louise). Acompaniază orchestrele simfonice ale Filarmonicii din Oradea, dirijor Grigore Iosub și „Romantica", dirijor Carol Litvin.

Gabriel TOMESCU

VIAȚA MUZICALĂ

Simfonia a II-a „Orizontale" de Corneliu Dan Georgescu

Din nou, cu aleasă măiestrie în interpretarea lucrărilor contemporane dirijorul Iosif Conta, aflat la pupitrul Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii, ne-a oferit în primă audiție încă un valoros *opus* al compozitorului Corneliu Dan Georgescu : ***Simfonia a II-a „Orizontale"***. Dedicată marelui nostru pictor Ion Țuculescu, *Simfonia* face parte dintr-o trilogie simfonică inspirată de trei importante tablouri: ***Armonii simple, Orizontale*** și ***Privirile culorilor.*** Simfoniile ce corespund ordinii enunțate, reprezintă în parte „ o ipostază arhetipală" proprie întregului ciclu. Demersul compozitorului este de a străbate un traseu de la „armonia simplă" — tradusă prin acorduri consonante simetrice, trecînd prin „orizontalitate" — ce presupune construcția muzicii pe straturi aflate în relații de succesivitate sau simultaneitate (construcție guvernată de aplicarea la nivelul sintaxei, ca într-un sistem de oglinzi, a legii „secțiunii de aur"), la „lumea culorilor" — invocată muzical de motive coloristice obsedante cu funcții stabile în planul formei. Fiecare simfonie privește din alt unghi acest demers accentuînd emblema ce o poartă.

Simfonia a II-a „Orizontale", bineînțeles, după cum sugerează și titlul, operează în primul rînd cu structuri muzicale ce urmăresc îndeaproape nivelul sintaxei determinînd totodată, de la acest nivel, și celelalte coordonate componistice care presupun un travaliu cu date comune întregului concept ce stă la baza trilogiei : tendința spre elementar, spre originar în sensul unui anumit neo-primitivism, idei muzicale guvernate de procedee simple, proprii muzicii ancestrale (repetări obsedante), exemplu fiind Partea I *Preludiu* unde alternează două stări — de fapt o pendulare între o stare acordică majoră cu una minoră — alternanță amplificată în Partea a II-a *Simfonia* între *tutti* și grupe solistice, extinsă apoi la scriitură în ultima parte *Postludiu* — între celule melodice repetitive și un ison prelung.

Esteticul se naște în muzica lui Corneliu Dan Georgescu din corelarea structurilor muzicale cu cele ale picturilor lui Țuculescu, trădînd o apropiere a două lumi vecine ce pot comunica spiritual prin limbaje diferite. Conviețuiesc, cu alte cuvinte, trăiri estetice comune provenite din aceeași bază structurală gîndită bineînțeles în afara timpului. În mod concret, ce unește această inspirată muzică de pictura lui Țuculescu ? Poate în primul rînd utilizarea „simbolurilor" folclorice (motive muzicale, caracteristice unei zone, extrase din folclor, neprelucrate) apoi caracterul obsedant cu care acestea sînt puse în timp rezultînd astfel pe axa orizontală o nonevoluție

https://biblioteca-digitala.ro